

VREAU SĂ ȘTIU

LIBRIS

We know
books

LITERA

Daniela Beșliu

Gabriela Bărbulescu

4

CLASA

TESTE

pentru

Evaluarea Națională

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

MATEMATICĂ

CUPRINS

Limba și literatura română

Testul 1 – Când stăpânul nu-i acasă	4
Testul 2 – Micul prinț	9
Testul 3 – Marușca și cele douăsprezece luni	15
Testul 4 – Ursul, simbol al bogăției naturii	21
Testul 5 – Fata în alb	27
Testul 6 – Brașov – oraș al trecutului și al prezentului	33
Testul 7 – Bunica	39
Testul 8 – Istoria prinde viață	45
Testul 9 – Minuni ale lumii antice	51
Testul 10 – Dascălul iubirii	57

Matematică

Testul 1	64
Testul 2	68
Testul 3	72
Testul 4	76
Testul 5	80

Testul 6	84
Testul 7	88
Testul 8	92
Testul 9	96
Testul 10	100
Testul 11	104
Testul 12	108
Testul 13	112
Testul 14	116

Răspunsuri

Limba și literatura română	120
Matematică	122



Testul 1

Citește cu atenție textul de mai jos.

Când stăpânul nu-i acasă

de Emil Gârleanu



În odaie, liniște. Liniște și-un miros! Pe polița din dreapta, pe o farfurie, stă uitată o bucată de cașcaval. Mirosul de brânză proaspătă a străbătut până în cel mai îngust colțișor al casei. Și din gaura lui, din gaura de după sobă, șoricelul nu-și mai găsește locul. Parcă-l trage cineva de mustață afară. Să iasă, să nu iasă? Mai bine să se astâmpere. Să se astâmpere, ușor de zis; dar cașcavalul? Vezi, asta-i asta: cașcavalul. Să-nchidă ochii. I-a închis. Prostul! Dar ce, cu ochii miroase? Și brânza-i proaspătă. Mai mâncase așa bunătate acum vreun an. Dar parcă nu-l momise într-atâta ca aceasta de acum. Să încerce. Face câțiva pași mărunți până-n marginea ascunzătorii lui. Măcar s-o vadă.

Unde-o fi? De unde-l vrăjește, din ce colț îl pofteste cu atâta stăruință la dânsa? A! uite-o colo, pe farfurie. Dacă-ar îndrăzni! Dar cum? Să meargă mai întâi pe lângă perete până la divan. Așa, bun! Pe urmă... Pe urmă pe unde s-o ia? Pe lângă dulap? Nu. Pe după jilțul cela? Nici așa. Atunci? Păi lucrul cel mai bun e să se suie de-a dreptul pe perdea, și de-acolo să treacă pe marginea lăvicerului din perete până la poliță. Și-odată la cașcaval, lasă, n-are el nevoie să-l învețe alții ce să facă cu dânsul.

Dar motanul? E-hei! la dânsul nu se prea gândise. Și, Doamne, mulți fiori i-a mai vârât în oase motanul cela. Dar poate nu era în odaie. Ha? nu era. Nu. Orișicum, să mai aștepte puțin, să vadă, nu se mișcă nimeni, nu-l pândește cineva?

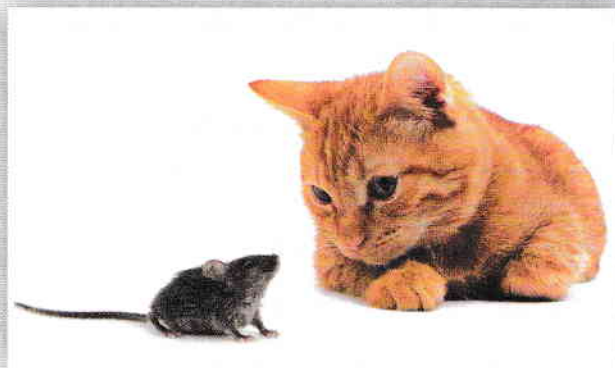
Cum să nu-l pândească! Dar de când așteaptă motanul prilejul să puie laba pe bietul șoricuț. Dacă nu mâncase el cașcavalul, căci mirosul cela îi zbârlise și lui mustățile, păi nu-l mâncase tocmai pentru asta: să-l momească pe lacomul din gaură. Cu botul adulmecând, cu ochii galbeni și lucioși ca sticla, cu mustățile întoarse, subțiri și ascuțite ca oasele de pește, stă neclintit după perna de pe divan și-așteaptă. L-a zărit. Uite-l, îi vede mărgelile ochilor. Iese? Iese oare? Da, da; așa, încă un pas, încă unul, doi, așa!

Dintr-o săritură a fost cu laba deasupra lui.

Bietul șoricuț n-avusese vreme nici să treacă dincolo de sobă. Îl apasă puțin cu ghearele, apoi, repede, îl ia între labele de dinainte, îl strânge, de drag ce-i, îl răsucesc în aer și-l lasă amețit pe podele. Și-l privește, gândind: „Cașcaval ți-a trebuit? Poftim cașcaval! Doamne! ce bun o să-mi pară mie după ce te-oi crăntăni!” Dar mai întâi să se mai joace puțin cu dânsul.

Îl pune pe picioare, îl lasă să se dezmeticească, să-ncerce să fugă, și iar vrea să-l prindă în cleștele labelor. Dar ce s-aude? Un dupăit grăbit pe sală. Vai, e Corbici, câinele! Nu-i vreme

de pierdut! Din două sărituri, motanul e în ocnița sobei, iar șoarecele, mirat că scapă, zăpăcit, cum poate, o șterge în gaura lui. Corbici vine, nebun ca-ntotdeauna; în mijlocul odăii se oprește, adulmecă, lacom, mirosul de cașcaval, apoi, zărind motanul, se repede și latră cu înverșunare. Ar sări în ocniță, dar e prea sus. Se sprijină pe etichetele de dinainte, tremură, cască, de neliniștit ce-i, mârâie și latră. Apoi tace și, cu ochii țintiți la motan, așteaptă să se coboare. Numai uneori întoarce capul spre polița de unde brânza parcă-l ademenește. Și astfel, câteșitrei dușmării – șoarecele în gaură, motanul în ocniță și câinele în mijlocul odăii – se pândesc, munciți de același gând.



Dar pași apăsați cutremură sala. Ce! Stăpânul! Repede atunci: motanul se-nghesuiește și mai în fund, iar câinele o șterge sub divan; numai șoarecele, mic cum era, rămâne la locul lui. Stăpânul intră; obosit de muncă, își aruncă pălăria pe un scaun, apoi, mirosind, i se face foame; se-ndreaptă spre poliță, ia felia de cașcaval, taie o bucată de pâine și, mușcând când dintr-una când dintr-alta, mănâncă din plin, cu poftă.

Și din trei părți, trei perechi de ochi îl urmăresc cu pizmă.

Vocabular

ocniță – adâncitură în pereții caselor țărănești, în formă de fereastră oarbă, în care se păstrează diferite obiecte de uz casnic; cotlon, firidă;

pizmă – ciudă.

Rezolvă cerințele următoare.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Ce element declanșează întreaga întâmplare?

a. bucata de cașcaval;

b. șoricelul;

c. pisica;

d. câinele.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

De unde simte șoricelul mirosul de cașcaval?

a. de pe polița din dreapta;

b. din gaura de după sobă;

c. de după perna de pe divan;

d. din ocnița sobei.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

De ce nu mâncase motanul bucata de cașcaval?

- a. pentru a-l păcăli pe Corbici;
- b. ca să o poată mânca stăpânul;
- c. ca să ademenească șoricelul;
- d. pentru că nu putea ajunge la ea.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Ce fapt din text dovedește că și motanul fusese ademenit de mirosul bucății de brânză?

- a. stătea neclintit pe perna de pe divan;
- b. i se zburlișeră mustățile;
- c. apăsa puțin cu ghearele;
- d. a sărit în ocnița sobei.

5. Unește cu o linie numele fiecărui personaj cu însușirea care i se potrivește.

șoricelul

motanul

câinele

stăpânul

obosit

agitat

pofticios

răbdător

6. Scrie răspunsul pe rândurile de mai jos.

Care sunt cele cinci acțiuni care descriu modul în care motanul vânează șoricelul?

Cele cinci acțiuni care descriu modul în care motanul vânează șoricelul sunt:

- a. _____
- b. _____
- c. _____
- d. _____
- e. _____

7. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Cum reușește șoricelul să scape din ghearele motanului?

- a. stă amețit pe podea;
- b. trece pe marginea lăvicerului;
- c. se joacă cu motanul;
- d. motanul se sperie de câine.

8. Numerotează ordinea momentelor din povestire. Primul moment a fost numerotat pentru tine.

- ☐ Corbici năvălește în odaie și latră la motan.
- ☐ Stăpânul ajunge acasă obosit și mănâncă cu poftă cașcavalul de pe farfurie.

☐ Motanul pândește șoricelul, așteptând să iasă din ascunzătoare.

☒ 1 Șoricelul este ademenit de mirosul de cașcaval.

☐ Motanul prinde șoricelul și se joacă cu el înainte de a-l mânca.

☐ Șoricelul scapă din ghearele motanului.

☐ Șoricelul își face planul pentru a ajunge la farfuria de pe poliță.

9. Citește cu atenție următoarele enunțuri. Scrie **A** în caseta din dreptul enunțului pe care îl consideri adevărat și **F** în caseta din dreptul enunțului pe care îl consideri fals.

☐ Motanul își folosește șiretenia pentru a prinde șoricelul.

☐ Corbici latră pentru a anunța venirea stăpânului.

10. Transcrie, din lista dată, trei substantive care denumesc stările sufletești prin care trece șoricelul pe parcursul întâmplării.

încântare, admirație, dezamăgire, teamă, bucurie, încredere

11. Transcrie, din lista dată, trei adjective care îl descriu pe motan atunci când își dorește să prindă șoricelul.

răbdător, lacom, fricos, viclean, jucăuș, obosit, mândru

12. Ești de acord cu afirmația că cei trei ar fi putut colabora pentru a mânca toți din bucata de cașcaval? Alege una dintre cele două variante și scrie un motiv pentru a-ți susține alegerea.

Da, pentru că _____

Nu, pentru că _____

sau

În compunerea ta, vei respecta următoarele cerințe:

- vei prezenta trei însușiri ale acestui personaj și o acțiune/un obicei care îl caracterizează;
- vei alege un titlu potrivit compunerii;
- vei redacta compunerea în 10–12 rânduri;
- vei avea grijă la scrierea corectă a cuvintelor și la așezarea textului în pagină.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

● După ce ai lucrat testul, completează următorul jurnal și gândește-te ce ai putea face pentru ca data viitoare să te descurci și mai bine!

Cea mai ușoară întrebare/sarcină de lucru mi s-a părut cea cu numărul ____.

Cea mai dificilă întrebare/sarcină de lucru mi s-a părut cea cu numărul _____.

Cred că ar trebui să mai exersez _____

- Încercuiește numai simbolul care ți se potrivește. Rezolvând testul, m-am simțit 😊 😐 😞.

- Încercuieste calificativul potrivit.

Cred că la acest test m-am descurcat foarte bine bine satisfăcător nesatisfăcător.

Citește cu atenție textul de mai jos.

Micul prinț

după Antoine de Saint-Exupéry



Odată, am rămas în pană în pustiul Sahara. Mi se stricase ceva la motor. Și cum nu luasem cu mine nici mecanic, nici călători, mă pregăteam să-ncerc de unul singur să duc la bun sfârșit o reparație anevoioasă. Era pentru mine o chestiune de viață și de moarte. În prima noapte, am dormit acolo, pe nisip, la mii de leghe depărtare de orice așezare omenească. Eram mai singur chiar decât naufragiatul pe o plută, în mijlocul oceanului.

Așa că vă închipuiți uimirea mea, când deodată, în revărsat de zori, m-am pomenit că mă trezește un glăscior ciudat. Rostea:

— Te rog, desenează-mi o oaie!

Am sărit în picioare, ca lovit de trăsnet. M-am frecat bine la ochi. Am privit cu luare-amin-te. Și-am văzut un omuleț cu totul nemaipomenit, care mă scruta cu gravitate. Nu avea deloc înfățișarea unui copil pierdut în inima pustiului. Când, în sfârșit, am fost în stare să vorbesc, l-am întrebat:

— Bine, dar ce cauți tu aici?

Iar el rosti atunci din nou, încetișor, cerându-mi parcă un lucru din cale-afară de însemnat:

— Te rog, desenează-mi o oaie!

I-am spus omulețului aceuia (cam posomorându-mă) că nu mă pricep să desenez. El mi-a răspuns:

— Nu-i nimic. Desenează-mi o oaie!

Mi-a trebuit un timp îndelungat până să pot pricepe dincotro venea. Micul prinț, care îmi puneă o mulțime de întrebări, părea că niciodată nu le aude pe-ale mele. Nu m-am lămurit deplin, decât încetul cu încetul și asta datorită doar unor cuvinte pe care le rostea întâmplător. Așa, de pildă, când a dat cu ochii de avionul meu, m-a întrebat:

— Ce bazaconie mai e și asta?

— Nicio bazaconie. Asta zboară. E un avion. Avionul meu.

Și i-am adus la cunoștință, cu mândrie, că eu zbor. Atunci el a strigat:

— Cum! Ai căzut din cer?

— Da! făcui eu, cu modestie.

Și micul prinț izbucni într-un drăgălaș hohot de râs, care pe mine mă supără destul de mult. Mie nu-mi place să râdă nimeni de nenorocirile mele. Apoi adăugă:

— Atunci și tu vii tot din cer! De pe ce planetă ești?

Întrezărind pe loc o licărire în taina care îl învăluia, l-am întrebat numaidecât:

— Vasăzică, tu vii de pe o planetă?

El însă nu mi-a dat niciun răspuns.

Vă închipuiți cât de mult m-a putut nedumeri crâmpeiul lui de mărturisire în legătură cu „celelalte planete”. M-am străduit să aflu mai departe:

— Dincotro vii tu, prichindelule? Unde e „acasă la tine”? Unde vrei tu să-mi duci oaia?

El mi-a răspuns, după o tăcere îngândurată:

— E bine că mi-ai dat și-o ladă, astfel va avea și ea o casă peste noapte.

— Sigur că da. Și dacă ești cuminte, am să-ți dau și-o funie, ca s-o legi în timpul zilei. Propunerea aceasta, după câte mi se păru, îl miră pe micul prinț:

— Să o leg? Ce idee năstrușnică!

— Păi, dacă nu o legi, se duce cine știe unde și se pierde...

Și din nou prietenul meu izbucni într-un hohot de râs:

— Și unde-ai vrea tu să se ducă? La mine-acasă e atât de puțin loc! Nu poți merge prea departe...

Aflasem încă un lucru foarte însemnat: anume că planeta lui de baștină abia de întrecea mărimea unei case!

Ceea ce nu prea avea cum să mă mire. Știam bine că în afară de marile planete, ca: Pământul, Jupiter, Marte, Venus, căroră li s-a dat câte un nume, pe lume se mai află o puzderie de alte planete, uneori atât de mici, încât numai anevoie le poți zări cu telescopul. Când un astronom descoperă vreuna dintre ele, îi dă, în loc de nume, un număr. Așa, de pildă, el îi zice: „Asteroidul 3251”.

Am temeinice motive să cred că planeta de pe care venea micul prinț era asteroidul B-612. Acest asteroid nu a fost zărit decât o singură dată, cu telescopul, în 1909, de către un astronom turc.

Dacă v-am destăinuit numărul asteroidului, am făcut-o din pricina oamenilor mari. Oamenilor mari le plac cifrele. Când le vorbești despre un nou prieten, ei niciodată nu vă pun întrebări asupra lucrurilor cu adevărat însemnate. Nu vă întreabă niciodată: „Ce sunet are glasul lui? Ce jocuri îi plac lui mai mult? Face colecție de fluturi?”, ci întreabă: „Câți ani are? Câți frați are? Câte kilograme cântărește? Cât câștigă tatăl lui?”. Numai atunci cred ei că îl cunosc. Tot așa, dacă le spuneți: „Drept mărturie că micul prinț a existat într-adevăr stă faptul că el era o ființă încântătoare, că râdea și că-și dorea o oaie. Când cineva își dorește o oaie, e o mărturie că există”, ei vor ridica din umeri și vor socoti că nu sunteți decât niște copii! Dar dacă le spuneți: „Planeta de pe care venea el e asteroidul B-612”, atunci vă vor crede și vă vor lăsa în pace cu întrebările lor. Așa sunt ei. Nu trebuie să le-o luați în nume de rău. Copiii se cuvine să fie îngăduitori cu oamenii mari.



Vocabular

anevoios – greu, obositor;

naufragiu – accident suferit de o navă, care duce la scufundarea ei sau la imposibilitatea de a-și continua călătoria;

naufragiat – persoană care se găsea la bordul unei nave care a suferit un naufragiu;

a se posomorî – a se întrista;

crâmpei – parte ruptă, desprinsă sau rămasă din ceva; bucată.

Rezolvă cerințele următoare.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Cine povestește întâmplarea?

a. un mecanic;

b. un omuleț;

c. un aviator;

d. un astronom.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Prin ce se asemanau cei doi?

a. căzuseră din cer;

b. le plăcea să deseneze;

c. priveau prin telescop;

d. naufragiaseră în ocean.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Cât de mare era planeta micului prinț?

a. cât o plută;

b. cât Pământul;

c. cât o casă;

d. cât Jupiter.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Ce reprezintă numărul 1909?

a. distanța în kilometri de la Pământ la asteroidul B-612;

b. anul când a fost zărit asteroidul B-612;

c. numărul astronomilor care au zărit asteroidul B-612;

d. suprafața în kilometri pătrați a asteroidului B-612.

5. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Ce considera micul prinț că este un avion?

a. o bazaconie;

b. o plută;

c. un mijloc de transport;

d. un obiect nefolositor.